

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 975/98

av den 3 maj 1998

om valörer och tekniska specifikationer för mynt i euro som skall sättas i omlopp

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 105a.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska monetära institutets yttrande⁽²⁾,

i enlighet med det i artikel 189c i fördraget avgivna förfarandet⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

- (1) Vid europeiska rådets möte i Madrid den 15 och 16 december 1995 antogs programmet för införande av en gemensam valuta enligt vilket euromynt skall införas senast den 1 januari 2002. Den exakta tidpunkten för utgivning av euromynt kommer att fastställas när rådet antar förordningen om införande av euron omedelbart efter det att beslutet om medlemsstaternas antagande av den gemensamma valutans har fattats så tidigt som möjligt under 1998.
- (2) Enligt artikel 105a.2 i fördraget får medlemsstaterna ge ut mynt i den omfattning som godkänns av Europeiska centralbanken. Rådet får, enligt förfarandet i artikel 189c och efter att ha hört ECB, vidta åtgärder för att harmonisera valörerna och de tekniska specifikationerna för alla mynt som skall sättas i omlopp, i den utsträckning som detta är nödvändigt för att säkerställa myntets smidiga omlopp inom gemenskapen.
- (3) Europeiska monetära institutet har angett att eurosedlarnas valörer kommer att finnas från 5 till 500 euro. Sedel- och myntvalörerna måste göra det

⁽¹⁾ EGT C 208, 9.7.1997, s. 5 och EGT C 386, 20.12.1997, s. 12.

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 25 juni 1997 (EGT C 205, 5.7.1997, s. 18).

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 6 november 1997 (EGT C 358, 24.11.1997, s. 24), rådets gemensamma ståndpunkt av den 20 november 1997 (EGT C 23, 23.1.1998, s. 1) och Europaparlamentets beslut av den 17 december 1997 (EGT C 14, 19.1.1998).

möjligt att på ett enkelt sätt kontant betala belopp i euro och cent.

- (4) Gemenskapens myntdirektör fick i uppdrag av rådet att utreda och utarbeta en rapport om ett enhetligt europeiskt myntsystem. De lade fram en rapport i november 1996, som i februari 1997 följdes av en omarbetad rapport, i vilken valörerna och de tekniska specifikationerna (diameter, tjocklek, vikt, färg, materialsammansättning och kant) för de nya euromynten anges.
- (5) Det nya enhetliga europeiska myntsystemet bör inge förtroende hos allmänheten och medföra tekniska innovationer så att det kan etableras som ett säkert, tillförlitligt och effektivt system.
- (6) Ett av huvudmålen med gemenskapens myntsystem är att det skall godtas av allmänheten. Allmänhetens förtroende för det nya systemet kan komma att bli avhängigt av de fysiska särdragen hos euromynten, som bör vara så användarvänliga som möjligt.
- (7) Samråd har hållits med konsumentorganisationer, den europeiska sammanslutningen för synskadade (European Blind Union) och företrädare för varuautomatindustrin så att specifika krav från viktiga myntanvändargrupper beaktas. I syfte att säkerställa ett smidigt införande av euron och för att underlätta att det nya myntsystemet godtas av användarna måste det garanteras att mynten lätt kan skiljas åt genom särdrag som är synliga eller förnimbara med känseln.
- (8) Det kommer att vara lättare att känna igen och vänja sig vid de nya euromynten om det finns ett samband mellan diametern och myntens valör.
- (9) För mynten i valörerna 1 och 2 euro behövs på grund av deras höga värde vissa särskilda säkerhetsinslag för att minska risken för förfälskning. Användningen av en tillverkningsteknik som innebär att mynten görs i tre lager och kombinationen av två olika färger i myntet anses utgöra de för närvarande mest effektiva säkerhetsåtgärderna.
- (10) Att ha en europeisk och en nationell sida på myntet är ett lämpligt sätt att uttrycka tanken banom den

europiska monetära unionen mellan medlemsstaterna och skulle på ett betydelsefullt sätt kunna öka de europeiska medborgarnas benägenhet att godta mynten.

- (11) Europaparlamentet och rådet antog den 30 juni 1994 direktiv 94/27/EG⁽¹⁾, genom vilket användningen av nickel i vissa produkter begränsas med hänsyn till att nickel under vissa omständigheter kan ge upphov till allergier. Mynt omfattas inte av det direktivet. Några medlemsstater använder emellertid redan av folkhälsoskäl en nickelfri legering som kallas Nordic Gold i sina nuvarande myntsystem. Det framstår som

önskvärt att minska myntets nickelnehåll i samband med övergången till ett nytt myntsystem.

- (12) Det är därför lämpligt att i princip följa de förutnämnda myntverksdirektörernas förslag och att anpassa det endast i den utsträckning som är nödvändigt för att hänsyn skall tas till särskilt de specifika kraven från viktiga myntanvändargrupper och till behovet av att minska användningen av nickel i mynt.
- (13) Av alla de föreskrivna tekniska specifikationerna för euromynten är det endast värdet för tjocklek som är ett riktvärde, eftersom ett mynts faktiska tjocklek beror på den föreskrivna diametern och vikten.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den första serien mynt i euro kommer att omfatta åtta valörer från 1 cent till 2 euro med följande tekniska specifikationer:

Valör (euro)	Diameter i mm	Tjocklek i mm ⁽¹⁾	Vikt i gram	Form	Färg	Materialsammansättning	Kant
2	25,75	1,95	8,5	rund	yttre del: vit inre del: gul	koppar-nickel (Cu75Ni25) tre lager nickel-mässing/nickel/nickel-mässing CuZn20Ni5/Ni12/CuZn20Ni5	kantgravyr fin räffling
1	23,25	2,125	7,5	rund	yttre del: gul inre del: vit	nickel-mässing (CuZn20Ni5) tre lager Cu75Ni25/Ni7/Cu75Ni25	intervallräffling
0,50	24,25	1,69	7	rund	gul	"Nordic Gold" Cu89Al5Zn5Sn1	grov räffling
0,20	22,25	1,63	5,7	"Spanish flower"	gul	"Nordic Gold" Cu89Al5Zn5Sn1	plan
0,10	19,75	1,51	4,1	rund	gul	"Nordic Gold" Cu89Al5Zn5Sn1	grov räffling
0,05	21,25	1,36	3,9	rund	röd	kopparpläterat stål	slät
0,02	18,75	1,36	3	rund	röd	kopparpläterat stål	slät med ett spår
0,01	16,25	1,36	2,3	rund	röd	kopparpläterat stål	slät

⁽¹⁾ De värden som anges för tjockleken utgör riktmärken.

⁽¹⁾ EGT L 188, 22.7.1994, s. 1.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämpliga i alla medlemsstater, i enlighet med fördraget och med förbehåll för bestämmelserna i artikel 109k.1 och protokollen nr 11 och nr 12.

Utfärdad i Bryssel den 3 maj 1998.

På rådets vägnar

G. BROWN

Ordförande
